



VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 12. januar 2021

Sag BS-7091/2020-VLR
(8. afdeling)

A
(advokat Thomas Hede Sørensen)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(advokat Casper Christiansen)

Retten i Sønderborg har den 11. december 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-10808/2017-SON (tidligere BS C4-631/2017)).

Landsdommerne Torben Geneser, Malene Værum Westmark og Dorte Thorhauge (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand for byretten om, at Ankenævnet for Patienterstatningen skal anerkende, at hun er blevet påført en erstatningsberettigende skade, og at sagen skal hjemvises til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået dommen stadfæstet, dog således at de sagsomkostninger, som A skal betale til Ankenævnet for Patienterstatningen for byretten, skal forhøjes til 46.875 kr. inkl. moms, subsidiært et mindre beløb, men dog over 20.000 kr. inkl. moms.

Forklaringer

A har supplerende forklaret, at hun stadig arbejder som selvstændig X i næsten samme omfang, som hun har forklaret i byretten. Dog arbejder hun typisk ikke om fredagen. Hun arbejder maksimalt 5 timer om dagen med pauser. For at øge sin indtjening hjælper hun andre mennesker med at tabe sig og har nogle vægttabshold med maksimalt 8 personer på et hold. Hun kan ikke blive ved med at arbejde som X, men det er en livsstil for hende at være selvstændig, og hun kan ikke overskue, hvad hun ellers skal beskæftige sig med.

Hun har altid smerter i benene, men det bliver værre, hvis hun står meget. Det er også belastende at køre i bil, idet hendes smerter så øges. Hun kører derfor sjældent og har oftest chauffør, så hun også kan sove i bilen. Hun oplever de vildeste kramper i begge ben. Det føles som om, at hendes sener er for korte, og det gør så ondt, at hun hverken kan gå eller stå. Smerterne bevirker, at hun slet ikke kan bære sine børnebørn. Hun er kun 51 år og kan ingenting, og hendes mand og døtre opfatter hende som en, der er langt ældre. Hun kan i dag stadig kun gå maksimalt 150-200 meter. Hvis hun og hendes mand er i byen eller lignende, skal de altid gå først hjem. Hun kan ikke holde det ud. Hun har ondt i benene, og hun har intet overskud og er træt. Hun synes heller ikke, at hun bare kan lægge sig ned, så hun bliver ved med at kæmpe.

På smerteklinikken fik hun så meget antidepressiv medicin, at hun slet ikke kunne se sig ud af noget som helst. En sygeplejerske ringede til hende kort før jul det pågældende år og gjorde hende opmærksom på, at hun havde fået alt for meget medicin. Hun fik selv trappet ud af medicinen, men det var hårdt, og smerterne var skærende, og hun blev svimmel og fik frygtelige mareridt. Hun skulle have klaget over den ordinerede medicinmængde, men hun kunne ikke overskue det. På grund af operationen i maven tømmer hendes mavesæk ikke, som den skal, og hun tåler ikke ret godt medicin. Hun får Pamol og også morfin, når det ikke er til at holde ud. Hun vil bare gerne have et normalt liv og arbejde.

Hendes hverdag er præget af smerterne, og smerterne gør, at hun vågner ved 4- eller 5-tiden hver dag. Hun kan ikke arbejde i huset. Hendes sociale liv er begrænset, og hvis hun skal ud at handle, er det hendes mand eller datter, der må bære varerne. Hun går tidligt i seng, og der er meget, hun gerne ville, men som hun ikke kan holde til. Hvis hun danser, hvilket hun gør meget sjældent, har hun ondt flere dage efter i sine ben. Hun går fast til fysioterapeut hver 14. dag, og i perioder kommer hun oftere. På grund af smerterne i benene kompenserer hun i resten af kroppen, og det gør, at hun får ondt i blandt andet lænden. Hun får massage og zoneterapi for at få lidt hjælp til at slappe af i kroppen. Hun får også akupunktur efter behov som smertelindring. Hendes smerter er blevet

værre, og de bliver stadig værre. Det gør altid ondt, og hun kan ofte ikke se sig ud af sit liv.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 20, stk. 1, nr. 4, skal der ved vurderingen af, om A's skade er mere omfattende, end hvad hun som patient med rimelighed må tåle, tages hensyn til dels skadens alvor, dels hendes sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt til skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

A fik den 16. maj 2012 ved operation fjernet oversky-dende hud på lårene efter et større vægttab, idet hun var generet af løs hud. Af det lægelige materiale i sagen fremgår, at A efter operationen oplevede hævelse af og smerter i benene. Af speciallægeerklæring af 29. november 2013, udarbejdet af overlæge B, fremgår blandt andet, at A ikke oplever betydende hævelse af benene, når hun anvender kompressionsstøttestrømer, men at det af billeder fra en periode, hvor kompressionsstøttestrømperne ikke blev anvendt, ses monstrøse ødematøse ben. Af speciallægeerklæringen fremgår endvidere, at A har konstante smerter i begge ben, og smerten beskrives som "skærende og trykkende" og så voldsom, at hun ikke er i stand til at gå mere end 150-200 meter, ligesom hun føler sig svært psykisk påvirket af den voldsomme smertetilstand.

Af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 3 i erklæring af 21. september 2018 fremgår, at der er overensstemmelse mellem de subjektive klager/gener og de objektive fund. Retslægerådet har i samme erklæring i besvarelsen af spørgsmål 4 angivet, at kronisk lymfødem efter lårplastik udvikles hos under 2 % af de opererede og er en kendt, men sjælden komplikation, og at neurogene smerter i den grad, som A har udviklet, er sjældne og estimeret ses hos under 1 %.

Landsretten finder på denne baggrund, og navnlig efter Retslægerådets erklæringer, at de beskrevne komplikationer efter en samlet vurdering udgør en skade, der er mere omfattende, end hvad A som patient med rimelighed må tåle. Landsretten har herved lagt vægt på skadens alvor i forhold til hendes sygdom og helbredstilstand i øvrigt og Retslægerådets angivelse af skadens sjældenhed. A opfylder derfor betingelserne for at få erstatning i medfør af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 20, stk. 1, nr. 4.

Landsretten tager derfor A's påstand til følge.

Efter sagens udfald skal Ankenævnet for Patienterstatning i sagsomkostninger for begge retter betale 88.000 kr. til A. 80.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms og 8.000 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb, herunder at sagen har været forelagt for Retslægerådet.

THI KENDES FOR RET:

Ankenævnet for Patienterstatningen skal anerkende, at A er blevet påført en erstatningsberettigende skade.

Sagen hjemvises til Ankenævnet for Patienterstatningen.

I sagsomkostninger for begge retter skal Ankenævnet for Patienterstatningen inden 14 dage betale 88.000 kr. til A. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 12-01-2021 kl. 10:00

Modtagere: Appellant A, Indstævnte Ankenævnet for Patienterstatningen,
Advokat (H) Thomas Hede Sørensen, Advokat (L) Casper Christiansen